

***Click Here to upgrade to
Unlimited Pages and Expanded Features***

וצמצמו זה הרבה שקרא יאז' זה ולכן כל שקרא ע' ו סבוקים
 לה' גברי יאז' וכן משמע מה' ש' התום ש' פ' הקיר 'עומד דף
 כ"ג ע"ד זה חד אמר והכינו הרב' בסוקס' תפ"ח דיו"ט חס
 קרא כל המין שהוא לריך ושם לקרות בחנות היום יחזור
 ס' ויקרא אחד בחנות היום ואחרון שקרא קודם הוי במאז
 דליתיה עכ"ל משמע חזק' ששם ולא קרא חובת היום כלל
 אבל חס קרא חובת היום בין מעט בין הרבה יאז' ואין לריך
 לחזור ולכח למי' דכיון שאמר' בצריתא בשאר ימות הפסח
 חלקט ענינו של פסח וקורא אנו לריכים להשלים ולקרות כל
 עניני פסח הכתובים בתורה בשלמות עכ"פ זה אינו דאם
 איתא דהיינו לריכים לקרות כל עניני פסח היינו לריכים
 להתחיל קודם משבו מההם הזה לבס' זה לפחות מוסיף היום
 הזה לבס' לזכרון ואנו נוהגים שאין לתחילת מוסיף חלל ח"כ
 חל ראשון של פסח בשבת והעור' אל ס' ב' תפ"ח כת' ש' ש' ש'
 נוהגים להתחיל מוסיף כו' ואם איתא כולנו היינו לריכים
 להתחיל מוסיף בין כשחל פסח בשבת בין בחול חלל ודאי אין
 לריכים לקרות כל הענין כולו ואפי' חס ת"ל דעכ"פ אנו לריכ'
 לקרות כל פראיות' אל בשלמות מ"מ אין לריך לחזור ולקרות
 דמה שאמר מפ' משכו יכולין לקרותו ביום שלישי שקורין
 פ' קרא לי כל בכור ויתחיל מואת חקת הפסח עד סוף סדרה
 שארי ע"כ אין קביעות בפראיות שארי מתחיל קתי' דבראשון
 של פסח קורין שור זה כש' וכן ביו"ט שני שיר זה כש' כמו
 כמפרש רש"י אל על הכריתא ובשאר ימות הפסח קאמר בגמ'
 מאכ' והיינו משכו דבראשון של ח"ה עד לזבאות וקרא ביום
 שני ואם כהן בשלישי ופסח ברביעי וידבר בה' ואע"ד דקאמר
 מאכ' אהו סו' על חרבע ל"ל דאם של מאכ' כולל שתיס
 משכו וקרא ומאכ' דקיימי כי אהדי זו אחד זו נקט להו בחדא
 ובי"ט לחזק מפרש בצריתא שקורין בשבת ובגליות כל
 הבכור בשני נמלא דל"ל המאכ' והכריתא עיקר הסדר הוא
 תורא מאך קרא בכספא פסל במדברא שלט בוכרא ומה שאנו
 קורין עתה תתלה מאך ואח"כ תורא הוא מתחת מנהג דהכי
 מייית' ש' בגמ' אמר רבי ואידינא כהוג' עלמא למיקרי מאך
 תורא קרא בכספא פסל במדברא שלט בוכרא ואם איתא דפ'
 תורא היה חובת למיקרי ביו"ט הראשון דקא' ופ' משכו כב'
 דקא' היאך הפכו הסדר ע' המנהג חלל ודאי אין קביעות
 בפראיות שעקר החיוב הוא לקרות בשם זה הפך הסדר
 לא עכב וא"כ בנ"ד יכול לקרות יתר הפרשה הנשאלת למחר
 ביום הג' ויולא יח'

והיום בשני דת'ה דפסח שנת התנ"א שאירע פסח בה' בשנת עשה השליח לצור וקרא בכפשא במקום קדש ונשאלה שאלה בשיבת הרב הגדול ה"ה כמה' יוסף קב'ו נל' היה שם ואחר הוא ה"ה נל' שיקרא למחר גם כן בכפשא ולא יקרא קדש שח"כ מהפך הסדר שתיקנו חכמים קדש הפרשה שתקנו חכמים ליום זה ולכך הו"ל כמי שלא קרא כלל היום ויקרא למחר סדר דהיינו בכפשא אבל לפי מ"ש אינו כן שהרי אין סדר זה מתקון חכמים אלא מנהג בעלמא כמ"ס גמ' וההידרא נהוג עלמא כו' ואם כן אם הסך לא עבד שהרי מאס' ו'היה הסימן תחלה ואחר כך הפכו העולם וקראו מאכו ביום הא' דלע' וקדש ביום ראשון דחל' המועד ולא עבדו חכמים אלא אדרבא הלכו אחר מנהגם ועיין בשיירי כנ"ה סימן ת"ץ הגה' העור אות ה' שהביא מנהג שמפכים פ' כל הבמור וקורים ביום שני של פסח זע"פ אבל מניעם אחר נראה שיקרא גם למחר בכפשא שאם יקרא קדש מחזי קלית כעובר על לא תתגודדו כיון שכל העולם קורים בכפשא ותו לפי מנהג ארצנו שמתפללין היום בבית הכנסת זה ולמחר בבית הכנסת אחר ואלו שנתאזר היום כב' ה"ה זה וקרא בכפשא הוללים להתפלל כב' ה"ה אחר

המביט למור שגם לומר יקרא נכבד. אעפ"י שהמור אינו
אלא מנהג כיון שכבר הוקבע לנו זה המור וקולט עטם
כיון שמה שנהגו לקרות מאך תורה כו' הוא מאוס שהוא
באר שכתובים בתורה כו' הריבה אל בואך כימן ת"ך
וכו' בפסקי תוס' פר' העיר סי' ק"ח אס' כן הול' כו' פ'
קדש הויא יומא זה היום ראשון של ח' וכוון שער יומא
עבר ומה שקורין פסל בשבת שהוא ראשון דה"ה כחל פסח
בה' היינו מאוס דה"ה התם פ' בני העיר דף ל"א ע"א אל'
הוא אמר ר' שבת שחל להיות בח"ה בין בשבת בין במוסות
מקרא קרינן ראה אתה ופרש' מקרא קרינן ראה אתה
שם שם מלות שבת ורגלים וח"ה דמתיב לת חג המלות
תשמר מבין למנו חיסור מלצת חלו של מעור במשנת
הגיגה ע"כ ואעפ"י שאמר שם בגמ' והאידינא נהוג עלתא
מאך תורה קדש בכפא פסל במדברא כו' כבר כתבו שם
התוס' בשם ר' דודא כחל פסח באתר מימי אד' אבל כחל
בה' לא וכו' הר"בה שם עיין במהר ב"ח בחימן ת"ך
שכתב אביוס שני יקרא קדש במקום כפא שקרא אתמול
וכן מבואר בהגה' מהריקא ע"א ע"ש ב"ה הג' .
פ' מעשה ביום ח' של פסח שעלה הראשון לה' ת'
והראשו הפ' שמור את חזק האביב כו'
ע"ן בדרך הקורא וחל"כ נזכר הפ' שר' י לקרות עם הא'
כל הכבוד וקרא פ' כל הכבוד ע"י שמור את חזק האביב .
שאל השואל אם היה לר"ך הקורא לברך שנית כיון שאמר
הנצרה על דעת פרשת שמור .

נראה לזריך לחזור ולברך מההיא דמתב הדין זל כ"ס ק"ס דמי שגהו לו מקום לקרות וברך וגבר שזריך לקרות במקום אחר וגלגל הס"ת למקום שזריך לקרות בו וא שחינו זריך לחזור ואל שזריך לחזור ולברך עד כ"ן ב"ע ובודאי שדעו לשפוק כח"ד שזריך לחזור ולברך אם מנ"א שגהו זו באחרונה ואם תמה שפסק ב"ע גבי נטל בית פרי לחוכלו וברך עליו ונפל מידו ונאבד זריך לחזור ולברך הדין הספר תורה תלוי בזה דמ"ד בספר תורה שחינו זריך לחזור לברך הוא מאוס דס"ל בנטל בידו פרי וזריך ונאבד שאין זריך לחזור ולברך כאכול מאותו המין שלפניו ומ"ד לזריך לחזור ולברך בספר תורה הוא מאוס דסבירא ליה גבי נטל בידו פרי זריך לחזור ולברך ואם כן כיון דפסק הרב גבי פרי לזריך לחזור ולברך מת"ל גם בספר תורה

*
 אלה ולבאורה יא לתמוה אמי
 מסק התם סתם לזריך לזריך
 וכאן גמול במחלוקת אחר כך
 מחלתי גם יד אהרן גם קם
 שכתב בסם הרב מהר' שבאנו
 גם פרחאסאן אגב מה ואלה
 לתרץ דרוק דמין ס' ללא
 דמי להחרימוס משום דהתם
 אין עליו חיוב לאוכלו לא נחמין
 לזריך אלא על אותה שהיתה
 בידו ולכך אם נפלה ונטל אחרת
 לזריך לזריך שנית מאכ' בה"ת
 שחייב לקרות ובשעה שזריך
 רעמו על כל מה שהוא חובת
 היום אין לזריך לזריך וכן גמול
 במחלוקת ע"כ ובכל יד אהרן
 הרבה להשיב אשי על הרב
 מהר'